

Vraag v/d week aan Roefie Hueting, adviseur Foundation for research on sustainable national income: **Is het beleid van het huidige kabinet duurzaam?** ESB

Er zijn twee soorten duurzaamheid in omloop. Bij het oorspronkelijk begrip 'milieuduurzaamheid' gaat het om het behoud van voor de mens onmisbare gebruiksmogelijkheden van de niet door de mens gemaakte fysieke omgeving, de vitale milieufuncties. De later opgekomen 'brede duurzaamheid' steunt op drie pilaren: productiegroei, sociale vooruitgang en milieubehoud.

Dit kabinet wil brede duurzaamheid, dus vooruitgang in conflicterende doelstellingen, zoals productiegroei en milieubehoud.. Dat is waarschijnlijk onmogelijk. Want het vergt een technologie die voldoende schoon is, vernieuwbare hulpbronnen niet uitput, substituten vindt voor niet vernieuwbare hulpbronnen, voldoende ruimte laat voor het overleven van planten- en diersoorten *en* goedkoper is dan de huidige technologie, want duurder betekent minder productiegroei. Voorts wordt de in het nationaal inkomen (NI) gemeten productiegroei grotendeels gegenereerd door activiteiten die het milieu het meest belasten. Bij voortgaande productiegroei wordt nieuwe technologie geconfronteerd met progressief oplopende kosten, hetgeen wéér verbeterde technologie vergt, een gevaarlijke wedloop. Tenslotte ligt een milieuduurzaam productieniveau op rond de helft van het huidige; om die afstand te overbruggen moet het duurzame niveau bij een groeiend NI dus meer dan twee maal zo hard groeien als het NI.

Daarom zal met het gekozen beleid milieuduurzaamheid hoogst waarschijnlijk nooit worden bereikt.